Intenzivní odborný seminář o pouti do Mekky

ÚVOD:

Prvních deset dní z měsíce *Dhu-lhidža* a nejlepší skutky v nich.

TEXT DŽÁBIROVA VÝROKU O *HADŽI*:

Imám Muslim řekl ve své sbírce *Sahíh*: "Vyprávěl nám Abú Bakr ibn Abí Šajba a Ishák bin Ibráhím – oba o Hátymovi. Abú Bekr řekl: ‚Hátym bin Ismá‘íl Almadany nám vyprávěl o Dža‘faru ibn Mohamedovi a ten o svém otci, že řekl:

‚Vstoupili jsme k Džábiru bin Abdulláhovi, a tak se ptal, kdo jsme. Když se na mě dostala řada, řekl jsem: ‚Já jsem Mohamed bin Ali bin Husejn.‘ Položil mi ruku na hlavu, rozepnul mi horní knoflík, pak spodní, a pak mi položil svou dlaň mezi prsa – a byl jsem tehdy mladý chlapec – a řekl: ‚Vítej, synovče! Zeptej se, na co chceš.‘ Zeptal jsem se ho tedy – a byl slepý – ale nastal čas modlitby, a tak vstal. Byl zabalený do šály, která byla tak malá, že pokaždé, když si ji hodil na rameno, spadla – a přitom měl vedle sebe na věšáku kabát. Pomodlili jsme se a on modlitbu vedl. Pak jsem řekl: ‚Pověz mi o pouti Posla Alláhova ﷺ.‘ Ukázal na ruce devět a řekl:

‚Věru, Alláhův posel ﷺ zůstal devět let, aniž by vykonal pouť, až pak v desátém roce vyhlásil mezi lidmi: "Věru, Alláhův posel ﷺ jde na pouť!" Do Medíny přicestovalo mnoho lidí. Každý si přál následovat Alláhova posla ﷺ a dělat to, co dělá on. Vyrazili jsme spolu s ním, až jsme se dostali do *Dhu-lhulajfa*. V tom Asmá bint ‘Umajs porodila Mohameda ibn Abí Bakra a poslala za Alláhovým poslem ﷺ dotaz: "Co mám dělat?" Řekl: "Umyj se, zabal se do nějaké látky a udělej *ihrám*. Alláhův posel ﷺ se pomodlil v mešitě, a pak nasedl na *Alkaswá*, až když stála na otevřené poušti, podíval jsem se před něj, napravo a nalevo od něj i za něj a kam jen mé oči dohlédly, jsem viděl jen plno lidí – někdo na zvířeti a někdo pěšky. Alláhův posel ﷺ byl mezi námi, na něj byl sesílán Korán a on znal jeho výklad. To z něj, co praktikoval, jsme praktikovali. V tom zvedl hlas slovy tauhídu:

﴿لَبَّيْكَ اللّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الحَمْدَ والنِّعْمَةَ لَكَ والمُلْكَ، لا شَرِيكَ لَكَ!﴾

‚Lebbejke-lláhumme lebbejk, lebbejke lé šeríke leke lebbejk, inne-lhemde we-nni‘mete leke we-lmulk, lé šeríke lek!‘

‚Slyšíme a přicházíme, Ó Bože, Slyšíme a přicházíme! Slyšíme a přicházíme, Ty společníka nemáš žádného, Slyšíme a přicházíme! Věru, veškerá chvála, dary i nadvláda patří jen Tobě! Ty společníka nemáš žádného!‘

Lidé říkali nahlas to, co říkají, a Alláhův posel ﷺ nic z toho neodsoudil, avšak opakoval stále svá slova.‘ Džábir, budiž s ním Alláh spokojen, dále řekl: ‚Neměli jsme v úmyslu nic než *hadž*. Neznali jsme *‘umru*. Když jsme se s ním dostali k Domu, dotkl se rohu a udělal rychlou chůzí tři kolečka a běžnou chůzí čtyři, a pak šel k Abrahámově místu, mír s ním, a přednesl: "A učiňte si z místa Abrahámova modlitebnu!" (2:125) a (postavil se tak, že) Abrahámovo místo bylo mezi ním a Domem. Můj otec říkal – a nevím o tom, že by to zmínil o někom jiném než právě o Prorokovi ﷺ – že v těchto dvou rak‘ách četl: *‚kul huwa-lláhu ahad‘* a *‚kul jé ejjuhe-lkéfirún‘*. Pak se vrátil k rohu a dotkl se ho, a potom vyšel dveřmi směrem k *Assafá*, až když byl u něj, přednesl: ‚Věru, *Assafá* a *Almarwah* patří k symbolům Alláhovým!‘ (2:158), začnu tím, čím začal Alláh!‘ (řekl dále Prorok ﷺ). Začal tedy u *Assafá*, vystoupal na něj, až uviděl Dům, nasměroval se ke *kible* a dosvědčil Alláhovu jedinečnost a velkolepost a řekl:

﴿لَا إِلَـهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ المُلْكُ وَلَهُ الحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَـهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ!﴾

‚Lé iléhe ille-lláhu wehdehu lé šeríke leh, lehu-lmulku we lehu-lhemdu we huwe ‘elé kulli šej-in kadýr, lé iléhe ille-lláhu wehdeh, endžeze we‘deh, we nesara ‘ebdeh, we hezeme-l-ehzébe wehdeh!‘

"Není božstva mimo Alláha, jediného, který nemá společníka, Jemu náleží nadvláda i chvála veškerá, On naplnil Svůj slib a dovedl k vítězství Svého služebníka a Sám porazil spojence!‘

Toto řekl třikrát a mezitím dělal *du‘á*. Poté sestoupil a šel směrem k *Almarwah*, až když byl v údolí, rozběhl se a běžel, dokud jsme opět nevystoupali, a pak pokračoval běžnou chůzí až k *Almarwah*, kde udělal to samé, co udělal na *Assafá*. Když na *Almarwah* ukončil své procházení, řekl: ‚Kdybych mohl vzít zpátky to, co jsem udělal, nepřivedl bych s sebou obětní dobytek (*alhadj*) a z tohoto bych učinil

‘umru. Ten z vás tedy, kdo s sebou nemá obětní dobytek, tak nechť udělá *tahallul* a z tohoto učiní *‘umru*!‘ Suráka bin Málik bin Džu‘šum vstal a zeptal se: ‚Posle Alláhův! To jen pro tento rok nebo navždy?‘ Alláhův posel ﷺ propletl prsty a řekl: ‚*‘Umra* vstoupila do *hadže*!‘ Řekl to dvakrát (a dodal): ‚Ne, ba navždy!‘ A když se Ali vrátil z Jemenu s Prorokovými obětními velbloudy a uviděl, že Fátima byla jedna z těch, kteří udělali *tahallul* a že se oblékla do obarvených šatů a namalovala si oči, pokáral ji za to. Ona mu řekla: ‚Věru, můj otec mi to přikázal!‘‘ (Dále Džábir) řekl: ‚Ali pak v Iráku říkal: ‚Šel jsem tedy k Alláhově poslu ﷺ žalovat na Fátimu pro to, co udělala, a zeptat se Alláhova posla ﷺ ohledně toho, co o něm zmínila – a řekl jsem mu, že jsem ji za to pokáral. Řekl: ‚Má pravdu, má pravdu! A co jsi řekl, když jsi začal *hadž*?‘‘ Řekl: ‚Řekl jsem: ‚Bože, ukládám si za povinnost tu pouť, kterou si uložil Tvůj posel!‘ Řekl: ‚Mám s sebou obětní dobytek, tak nedělej *tahallul*.‘‘ (Dále) řekl (Džábir): ‚Součet obětního dobytka, se kterým přišel Ali z jemenu a toho, se kterým přišel Alláhův posel ﷺ, byl sto (kusů dobytka).‘ A (Džábir dále) řekl: ‚Všichni lidé udělali *tahallul* a zkrátili si vlasy kromě Proroka ﷺ a každého, kdo měl s sebou obětní dobytek. Když pak nastal den *jaumu-ttarwija*, namířili si to všichni k *miná* a uložili si za povinnost *hadž*. Alláhův posel ﷺ nasedl (na velbloudici) a pomodlil se tam (v *miná*) *dhuhr*, *‘asr*, *maghrib*, *‘iša* a *fadžr* a chvíli se zdržel, dokud nevyšlo slunce, a přikázal postavit v *Namiře* stan (z kožešin nebo z vlny apod.). Alláhův posel ﷺ byl na cestě (do *Namiry*) a Kurajšovci neměli nejmenších pochyb, že se (Prorok ﷺ) zastaví u *Almaš‘aru-lharám*, jak měli Kurajšovci ve zvyku v předislámské době, avšak Alláhův posel ﷺ pokračoval až k *‘Arafě* a našel v *Namiře* již postavený stan. Vlezl do něj, až když se slunce odklonilo, přikázal připravit *Alkaswá*. Osedlali mu ji a on přijel, až se zastavil v údolí, a tam začal kázání. Řekl: ‚Vaše krev i majetky jsou pro vás stejně posvátné jako tento den v tomto měsíci v tomto městě! Věru, vše z doby předislámské je teď pod mou nohou zrušené, a krev z doby předislámské je zrušená. A první krev, kterou ruším, je naše krev, krev Ibn Rabí‘y ibn Altháritha – byl kojencem u (kmene) *Banú Sa‘d* a (lidé z kmene) *Hudhajl* ho zabili. A *ribá* z doby předislámské je zrušené, a první *ribá*, které ruším, je *ribá* Abbáse ibn Almuttaliba – je zrušené celé! A buďte bohabojní a spravedliví k ženám, Alláh vám je svěřil a Svým slovem vám učinil jejich pohlaví povolenými! Máte právo, aby nepouštěly do vašich domů někoho, koho nechcete, a pokud tak učiní, tak je lehce uhoďte; a ony mají právo na to, abyste je živili a šatili podle zvyklostí uznaných. A zanechal jsem mezi vámi něco, čeho když se budete pevně držet, nikdy nezbloudíte – Písmo Alláhovo! A budete na mě tázáni, tak co řeknete?‘ Odvětili: ‚Dosvědčujeme, že jsi doručil (poselství) a byl jsi spolehlivý a věrný!‘ (Prorok ﷺ) zvedl ukazovák k nebi, a pak ho namířil k lidem a řekl: ‚Bože, buď mi svědkem! Bože, buď mi svědkem!‘ Řekl to třikrát. Poté udělal *adhán*, pak *ikámu* a pomodlil se *dhuhr*, pak udělal *ikámu* a pomodlil se *‘asr* a nemodlil se mezitím nic jiného. Pak Alláhův posel ﷺ nasedl (na velbloudici) a přijel do *maukifu* a postavil se tak, že břicho jeho velbloudice *Alkaswá* mířilo ke skalám a Hora pěšáků (*džabalu-lmušáh*) byla před ním a

on stál směrem ke *kible*. Takto stál, dokud nezapadlo slunce a nezeslábla žluť a zcela nezmizel sluneční kotouč. Posadil za sebe Usámu a vyrazil. Celou dobu přitom tahal *Alkaswá* za uzdu tak, že se její hlava dotýkala třmenů, a pravou rukou ukazoval (na lidi) a říkal: ‚Lidé, klid! Klid!‘ A pokaždé, když byl před písečnou dunou, povolil jí uzdu, aby mohla vystoupat – a takto (pokračoval), dokud nedorazil do *Almuzdalify*. Tam se pomodlil *maghrib* a *‘iša* s jedním *adhánem* a dvěma *ikámami* a nepomodlil se mezi nimi nic jiného. Pak si Alláhův posel ﷺ lehnul až do začátku úsvitu, a když ho spatřil jasně, pomodlil se *fadžr* s jedním *adhánem* a jednou *ikámou*. Poté nasedl na *Alkaswá* a přijel do *Almaš‘aru-lharámu*, postavil se směrem ke *kible* a dělal *du‘á* a dosvědčil Alláhovu velkolepost a jedinečnost. Zůstal stát tak, dokud se výrazně nerozednělo, a pak vyrazil před východem slunce. Posadil za sebe Alfadla bin Abbáse – a byl to pohledný muž bílé pleti a pěkných vlasů – až když byli na cestě, proběhly okolo nich ženy na velbloudech. Alfadl se na ně stále díval a Alláhův posel ﷺ mu dával ruku přes tvář, jenže Alfadl pak vystrčil hlavu z druhé strany a díval se dál. Alláhův posel ﷺ mu dal znovu ruku přes tvář a bránil mu v pohledu. Až když byl v *Muhassiru*, popohnal trochu (svou velbloudici), a pak se vydal střední cestou, která vede k *Aldžamratu-lkubrá*. Když byl u *džamry*, která je u stromu, hodil na ni sedm kamínků a pokaždé řekl: ‚Alláhu akbar‘. Kamínky byly co do velikosti jako ty, se kterými se cvrnká – a házel je z údolí. Pak odešel na obětní místo a podřízl vlastnoručně šedesát tři (velbloudů), a pak dal Alimu podříznout zbytek a učinil ho svým společníkem v *alhadji*. Poté přikázal vzít z každého obětovaného velblouda kousek (masa), a to všechno se potom dalo do hrnce a uvařilo. Oba se z masa najedli a napili se z jeho omáčky. Pak Alláhův posel ﷺ nasedl (na velbloudici) a jel k Domu vykonat *tawáfu-l-ifáda*, a na to se pomodlil v Mekce *dhuhr*. Pak přišel k (rodině) Banú Abdy-lmuttalib, když napájela lidi ze Zamzamu, a řekl: ‚Tahejte, Banú Abdy-lmuttalib! Nebýt toho, že by vám lidé zabránili v napájení, tak bych tahal s vámi!‘ A podali mu vědro a napil se.‘‘"

HLAVNÍ BODY VÝKLADU:

1. Úvod do *hadže*:
   1.1. Prvních deset dní z měsíce *Dhu-lhidža* a nejlepší skutky v nich.
   1.2. Důležitost pouti do Mekky a její postavení v islámu.
   1.3. Stává se nevěřícím ten, kdo celý život úmyslně a bez omluvy nevykoná *hadž*?
   1.4. Ve kterém roce byl *hadž* zaveden a kdy a kolikrát ho vykonal Prorok ﷺ?
   1.5. Proč Prorok ﷺ odložil *hadž* na desátý rok?
2. Obecná pravidla ohledně *hadže*:
   2.1. Pro koho je *hadž* povinný?
   2.2. Co se myslí schopností vykonat *hadž*?
   2.3. Hadž dlužníka
   2.4. Je povinné načatý *hadž* dokončit?
   2.5. Je povolené *hadž* odložit?
   2.6. *Hadž* ze zakázaných peněz.
   2.7. *Hadž* ze *zakátu* nebo *sadaky* nebo na cizí náklady.
   2.8. Pobírání finanční odměny za vykonání *hadže* za neschopného nebo mrtvého.
   2.9. Vykonání *hadže* za někoho, kdo je schopný ho vykonat sám.
   2.10. Neschopný, který měl dříve možnost *hadž* vykonat sám.
   2.11. Platí dítěti *hadž*? A jak vypadá?
   2.12. Pokud dospělý nosí dítě, musí dělat *tawáf* a *sa'j* dvakrát?
   2.13. Musí mít dítě v *hadži izár* a *ridá*?
3. *Míkáty*:
   3.1. Co to jsou *Míkáty*?
   3.2. *Ihrám* před *míkátem.*

3.3.*Ihrám* pro lidi pobývající za *míkátem.*

3.4.*Ihrám* pro obyvatele Mekky.

3.5.Překročení *míkátu* bez *ihrámu*.

4. Žena a *hadž*:

4.1.*Ihrám* ženy v periodě nebo v šestinedělí.

4.2.Co mohou a co nemohou ženy v periodě a v šestinedělí během *hadže*?

4.3.Je *mahram* pro ženu podmínkou? Co má dělat žena bez *mahramu*?

4.4.Má muž právo bránit své manželce ve vykonání *hadže*?

4.5.Může na *hadž* žena v rozvodové či vdovské lhůtě (*'idda*)?

5. Načetí *hadže* a *ihrám*:

5.1.Je lepší vykonat *hadž* pěšky?

5.2.Úmysl a *talbija* (*ihlál*).

5.3.Jak zněl Prorokův *ihlál* a jaké jsou povolené verze?

5.4.*Tasbíh* a *takbír* před *ihlálem.*

5.5.*Talbija* ženy.

5.6.*Talbija* člověka vykonávajícího *hadž* za někoho jiného.

5.7.Pokud chce člověk vykonat *hadž* za někoho jiného, musí mít nejprve vykonaný *hadž* za sebe?

5.8.Vyslovení výjimky na začátku *hadže*.

5.9.Patří k *ihrámu* speciální *ghusl*? A kdo nemá vodu, má si udělat *tajammum*?

5.10. Je sunna si před *ihrámem* ostříhat nehty a oholit podpaží a intimní partie?

5.11. Voňavka před *ihrámem*.

5.12. Patří k *ihrámu* speciální modlitba?

5.13. Zakázané věci v *ihrámu* a oblečení ženy v *ihrámu*.

5.14. Může něco znehodnotit *hadž*?

5.15. Může si *muhrim* mýt hlavu?

5.16. Odstraňování chlupů z těla pro *muhrima*.

5.17. Kalhoty pro *muhrima*, který nemá *izár*.

5.18. Pásek pro *muhrima*.

5.19. *Ihrám* v bílém *izáru* a bílém *ridá-u*.

5.20. Zahalování tváře při *ihrámu* pro muže.

5.21. Je *fidja* potřeba při porušení kteréhokoliv z pravidel *ihrámu*?

5.22. Specifikace *fidjy*.

6. Poutní měsíce, *'umra* a druhy *hadže*:

6.1. Poutní měsíce.

6.2. Pilíře *hadže* a pilíře *'umry*.

6.3. Druhy *hadže* (*tamattu'*, *kirán*, *ifrád)*. A který *hadž* si vybrat?

6.4. *'Umra* v poutních měsících.

6.5. Je *'umra* povinná?

6.6. Mají obyvatelé Mekky povoleno vykonat *'umru*?

6.7. *Ghusl* před vstupem do Mekky.

7. *Tawáf*:

7.1. Okamžik zastavení *talbijy*.

7.2. Co dělat při prvním spatření *Ka'by*?

7.3. *Tawáfu-lkudúm* a pozdrav Posvátné mešity.

7.4. *Tahára* pro *tawáf*.

7.5. Černý kámen.

7.6. *Arruknu-ljamány* a ostatní rohy *Ka'by*.

7.7. *Almultazam*.

7.8. Držení se pláten *Ka'by*.

7.9. Počet koleček.

7.10. Směr a způsob *tawáfu*.

7.11. *Arramal* a *alidtibá'*.

7.12. Speciální *dhikr* při *tawáfu*.

7.13. Recitace Koránu při *tawáfu*.

7.14. Je pěší chůze při *tawáfu* podmínkou?

7.15. Mluvení během *tawáfu*.

7.16. Přerušení *tawáfu* kvůli povinné modlitbě.

7.17. Dotknutí se černého kamene na konci *tawáfu*.

7.18. Modlitba za *Makámem* (modlitba po *tawáfu*).

7.19. *Sutra* v Posvátné mešitě.

7.20. Dotknutí se černého kamene po modlitbě za *Makámem*.

8. *Assa'j*:

8.1.Příběh Ismaelovy matky Hádžar.

8.2.Kde začít, kde skončit a kolikrát?

8.3.*Dhikr* a *du'á* během *sa'je* a na jeho konci.

8.4.Běh v údolí.

8.5.Je pěší chůze při *sa'ji* podmínkou?

8.6.*Assa'j* jako dobrovolné uctívání.

8.7.Oholení hlavy nebo zkrácení vlasů a zkracování u žen.

8.8.Jak se má holohlavý poutník oholit?

8.9.Je po *sa'ji* speciální modlitba?

9. *Alhadj*:

9.1.Co je *hadj* a kdo si ho s sebou bere a co z toho vyplývá?

9.2.Co dělá poutník v *tamattu'u*, když nemá *hadj*?

9.3.Změna *hadže* na *'umru* pro toho, kdo nemá *hadj*.

10.Před *ʻarafou*:

10.1. *Jaumu-ttarwija* a jeho pravidla a přenocování v *Mině* před *ʻarafou*.

10.2. Praxe *Kurajšovců* v *Muzdalifě* v *džáhilijje*.

10.3. Kázání v *ʻArafě*.

10.4. Zkracování a spojování modliteb v *hadži*.

11.*ʻArafa*:

11.1. *Ghusl* před *ʻArafou*.

11.2. *Talbija* a *takbír* při cestě do *ʻArafy*.

11.3. Přebývání v *ʻArafě* a jeho důležitost.

11.4. Půst v den *ʻarafy*.

11.5. Čas určený pro přebývání v *ʻArafě*.

11.6. Odchod z *ʻArafy* před *maghribem*.

11.7. Přebývání během *ʻArafy* v údolí *ʻUrana*.

11.8. Takbír v prvních deseti dnech a ve dnech svátku.

11.9. Shromáždění lidí v den *ʻarafy* mimo *ʻArafu*, tzv. *attaʻríf*.

12.*Muzdalifa*:

12.1. *Muzdalifa* a modlitba v ní.

12.2. Noční modlitba a *witr* v *Muzdalifě*.

12.3. Odchod z *Muzdalify* po půlnoci.

12.4. Kde přespat v *Muzdalifě*?

12.5. Údolí *Muhassir*.

13.*Aldžamarát*:

13.1. Proč házíme kamínky?

13.2. *Džamratu-lʻakaba*.

13.3. Házení kamínků na *Džamratu-lʻakaba* před východem slunce.

13.4. Jak, kam a kolik hodit?

13.5. První *tahallul*.

13.6. Čas určený pro házení v *jaumu-nnahr* a v *ajjámu-ttašrík*.

13.7. Odložení házení.

13.8. Kde kamínky nasbírat?

13.9. Házení dříve použitými kamínky.

13.10. Platí házení méně než sedmi kamínky?

13.11. Házení popořadě.

13.12. Zkrácení doby pobytu v *Mině*.

14. *Jaumu-nnahr:*

14.1. *Jaumu-nnahr* a jeho postavení v islámu.

14.2. Co všechno se dělá v *Jaumu-nnahr*?

14.3. Musí být dodrženo pořadí?

14.4. Čas obětování.

14.5. *Hadj* pro poutníka v *ifrádu* a v *'umře*.

14.6. Jaké podmínky musí hadj splňovat? A může být jeden *hadj* pro více lidí?

14.7. Je sunna se najíst ze svého *hadje*?

14.8. *Udhija* pro poutníka.

14.9. Druhý *tahallul*.

14.10. Vykonání *sa'je* před hlavním *tawáfem*.

14.11. *Tawáfu-l-ifáda* a jeho poslední čas.

14.12. *Assa'j* pro poutníky všech tří druhů *hadže*.

15. Ukončení *hadže*:

15.1. Přenocování v *Mině*.

15.2. Pramen Zamzam.

15.3. *Ṯawáfu-lwadá‘* a úleva pro ženu v periodě.

15.4. *Ṯawáfu-lwadá‘* pro obyvatele Mekky.

15.5. *Ṯawáfu-lwadá‘* v *‘umře*.

15.6. Odložení *sa‘je* až po *Ṯawáfu-lwadá‘*.

15.7. Odložení *Ṯawáfu-l-ifáḏa* na konec *ḫadže* místo *Ṯawáfu-lwadá‘*.